

Tájékoztató az Érdekegyeztető Tanács 1996. május 17-i üléséről

1. Az Agrár Munkaadói Szövetség és a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége napirend előtt jelezte a Kormánynak a magyar-osztrák határon kialakult, a helyi mezőgazdasági vállalkozókat hátrányos helyzetbe hozó foglalkoztatási feszültségeket, valamint a számla nélküli szolgáltatást és adót elkerülő földbérleteket.

A határ menti foglalkoztatásra nincs kétoldalú kormányegyezmény. A Kormány ígéretet tett arra, hogy az érintettek bevonásával - a Földművelésügyi Minisztériummal, a Pénzügyminisztériummal, a Munkaügyi Minisztériummal és az érintett munkaadói és a munkavállalói szervezetekkel - egyeztető megbeszélést kezdeményez, ahol tisztázzák a helyzetet és megoldást keresnek a problémára.

2. A plenáris ülés megtárgyalta a kormányzati tárgyaló csoport által benyújtott előterjesztést az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztéséről.

Az Érdekegyeztető Tanács kisebb módosításokkal és pontosításokkal a további munka alapjaként elfogadta a dokumentumot, amelyet teljes terjedelmében a *melléklet* tartalmaz. A felek megállapodtak abban, hogy egy héten belül mindegyik tárgyalócsoport kijelöli a további szakértői munkában részt vevő személyeket. A szakértői munka alapvetően az elfogadott állásfoglalás alapján folyik, de nem korlátozza a tagokat újabb alternatívák kidolgozásában.

3. A szociális partnerek nem támogatták azt az országgyűlési képviselői indítványt, amely az 1995. június 19-e és augusztus 31-e között tartott, megismételt üzemi/közalkalmazotti tanácsi választások mandátumának meghosszabbítását javasolta.

Érdekegyeztető Tanács Titkársága

*Az Érdekegyeztető Tanács 1996. május 17-i üléséről készült tájékoztató melléklete
Az Érdekegyeztető Tanács állásfoglalása működésének továbbfejlesztéséről*

Az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztése

1. A háromoldalú érdekegyeztetés újragondolása során abból indulunk ki, hogy az 1988-ban létrehozott Országos Érdekegyeztető Tanács (1990-től Érdekegyeztető Tanács) az elmúlt évek politikai és ideológiai viharai közepette fontos szerepet töltött be a társadalmi stabilitás fenntartásában; bebizonyította élet- és működőképességét: a társadalmi párbeszéd legjelentősebb (de mindenképpen legismertebb és legnagyobb presztízsű) fóruma. Mivel működő és számos vonatkozásban eredményes intézményről van szó, az újragondolás konklúziója és célja mindannak megőrzése, ami az Érdekegyeztető Tanácsban működőképes, és konkrét megoldások keresése néhány olyan problémára, amelyet a gyakorlat, illetve a társadalmi és gazdasági környezet változása vetett fel.

2. Az érdekegyeztetés helyzetének áttekintése, illetve továbbfejlesztése nem szorítkozhat csupán az Érdekegyeztető Tanács működésére, bár jelen anyag - első lépésként - csupán az Érdekegyeztető Tanáccsal foglalkozik. Emellett azonban foglalkozni szükséges további érintettek bevonásával:

- a költségvetési szféra érdekegyeztetésével,
- a munkaerő-piaci alap önkormányzati irányításával,
- az ágazati, középszintű és munkahelyi érdekegyeztetéssel, ezen belül különös hangsúlyt helyezve a kollektív szerződések szerepének megerősítésére.

3. Az a cél, hogy olyan közösen vállalható alapelveket határozzunk meg, amelyekre figyelemmel az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztésének fő irányai kijelölhetők, és egy további intenzív szakértői munka alapján a javasolt változtatások - amelyek építenek az oldalak érdemi állásfoglalásaira az adott kérdésekben - konkrétan megfogalmazhatók.
4. Az érdekegyeztetés, illetve az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztése során különös hangsúlyt kell helyezni arra, hogy
  - a) tisztázni szükséges az érdekegyeztetés közjogi, alkotmányos helyét és a működés törvényi garanciáit, beleértve a törvényhozással való kapcsolatát,
  - b) a szociális partnerek egyenjogúságának elismerése mellett figyelemmel kell lenni a Kormány sajátos - közjogi státuszából adódó - szerepére és felelősségére,
  - c) erősíteni kell a kollektív szerződések és megállapodások szerepét az érdekegyeztetésben.
5. A Kormány az Érdekegyeztető Tanácsot a társadalmi párbeszéd fontos fórumának tekinti. Arra törekszik, hogy intézkedéseiben - ideértve a készülő törvényjavaslatokat is - a szociális partnerek törekvéseit, érdekeit megismerje, és a gazdaság lehetőségeit, illetve az egyéb körülményeket is figyelembe véve, a lehető legteljesebben megjelenítse. Az Érdekegyeztető Tanácsot tehát olyan fórumnak tekinti, ahol lehetőség nyílik
  - a Kormány szándékainak ismertetésére és indokolására,
  - a szociális partnerek véleményének megismerésére,
  - a különböző érdekek összehangolása érdekében olyan vitára, amelynek keretében közös álláspont alakítható ki.

A Kormány tehát - a nemzetközi gyakorlattal összhangban - az Érdekegyeztető Tanácsot a szó jogi értelmében nem tekinti döntéshozó fórumnak, aminek nem mond ellent, hogy bizonyos, tételesen megnevezett kérdésekben vállalja: az Érdekegyeztető Tanács egyetértése nélkül nem intézkedik. Ebben a tekintetben fontos feltételnek tekinti, hogy a szociális partnerek támogatottsága megítélhetővé, átláthatóvá váljon.

A Kormány nem tekinti az Érdekegyeztető Tanácsot az érdekegyeztetés egyetlen fórumának. Emellett más érdekegyeztető fórumok működtetését is szükségesnek tartja, illetve a társadalom és a gazdaság más szereplőinek a véleményére is igényt tart. Mindezt olyan formában kívánja megvalósítani, hogy a konkrét témából kiindulva, az adott témában érintettekkel kíván egyeztetni, azaz egy érdekegyeztető fórum abban és csak abban a tárgykörben alakítson ki véleményt, illetve konzultáljon, amely őt érinti.

6. Ez a dokumentum megfogalmazza:

I. Az Érdekegyeztető Tanács alapelveit.

II. Az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztésének fő irányait.

III. Javaslatokat az egyeztetés munkamódszerére és ütemezésére.

I. Alapelvek

Az Érdekegyeztető Tanács újragondolása során az alábbi alapelveket célszerű követni:

1. Az érdekegyeztetés újragondolásának és szükséges kiigazításának célja az érdektagoltság határozottabb megjelenítése, az érdekegyeztetés szerepének növelése és jelentőségének megerősítése, hatásfokának javítása, a gazdaság-, a szociális és munkaügyi politika alakításában, illetve a törvényhozás előkészítésében és befolyásolásában.

2. A három partner kölcsönös együttműködési készsége, tárgyalási és megállapodási hajlandósága az érdekegyeztetés alapja. Ezért annak újragondolása és korrekciója is csak együttműködésük, tárgyalásaik és megállapodásaik révén valósulhat meg.
3. Az érdekegyeztetés értelmét és értékét az adja, ha konzultációkra és megállapodásokra hiteles és megfelelő támogatottságú, szervezetszerű partnerek között kerül sor.
4. Az érdekegyeztetés autonóm, egymástól független partnerek között folyik. Nem kívánatos, hogy bármely oldal bármely másik oldal autonómiájába beavatkozzék. Szükséges ugyanakkor, hogy az oldalak együttműködését befolyásoló belső szabályokat egymással is ismertessék, és arról lehetőség szerint véleményt cseréljenek.
5. Az érdekegyeztetés előfeltétele a Kormány cselekvési, illetve döntéshozatali szabadságának önként vállalt korlátozása, a tárgyalásokhoz szükséges mozgástér növelése, abból a célból, hogy ezáltal is biztosítva legyen döntéseinek társadalmi támogatottsága.
6. Az érdekegyeztetés elősegíti a törvényalkotás megalapozását és nem korlátozza a törvényhozás szuverenitását. Intézményesen biztosítani kell, hogy az Érdekegyeztető Tanács keretei között megfogalmazott álláspontok ismertté váljanak a törvényhozás számára.
7. Az érdekegyeztetés intézményi struktúrája és működési rendje - ideértve az egyes oldalak struktúráját és működését -, illetve ezek szabályozása a párbeszédet, az együttműködést, a megállapodásra törekvést, a konszenzusos cselekvést segítse elő.
8. Az érdekegyeztetéstől elválaszthatatlan a közvélemény számára való átláthatósága és nyilvánossága.
9. Az érdekegyeztetés politikai, társadalmi és gazdasági környezete folyamatosan változik: működőképességének fenntartása ezért önmaga rendszeres kiigazítása, korrekcióját teszi szükségessé.

II. Az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztésének fő irányai

Az Érdekegyeztető Tanács továbbfejlesztésénél abból kell kiindulni, hogy az egyfelől a munkavállalók, a munkaadók országos érdekképviseletei és a Kormány szerződéses viszonyán (Alapszabály), másfelől pedig az egyes oldalakon belül a munkaadói és munkavállalói szervezetek együttműködését tartalmazó megállapodásokon alapszik. A korszerűsítés ezeknek a dokumentumoknak - a szereplők konszenzusa alapján való - átdolgozását, módosítását jelenti.

1. A háromoldalú érdekegyeztetés szervezete

Az 1990-ben létrejött szervezeti struktúra ma már sok tekintetben nem felel meg annak, hogy az Érdekegyeztető Tanács hatékonyan elláthassa funkcióit. Eltérő a plenáris ülés és a bizottságok viszonya. Egyes bizottságok (így az elmúlt években a Munkaerőpiaci Bizottság) az Érdekegyeztető Tanácstól „függetlenedtek”, mások csak papírforma szerint léteznek. Rendezetlen a Titkárság státusza.

Javaslat:

Át kell tekinteni a háromoldalú érdekegyeztetés intézményi struktúráját és működését.

- 1.1. Az Érdekegyeztető Tanács plenáris ülései makroszintű országos jelentőségű gazdasági, szociális és munkaügyi kérdésekkel kapcsolatos tárgyalások és megállapodások színterét jelentik: ennek megfelelően célszerű, hogy azokon a Kormány, illetve a munkavállalói és munkaadói oldalakon helyet foglaló szervezetek döntéshozókkal - első számú vezetőikkel vagy illetékes helyetteseikkel - képviseltessék magukat. Ez adja meg - egyebek közt - az Érdekegyeztető Tanács rangját a nyilvánosság előtt is.
- 1.2. Meg kell vizsgálni az Érdekegyeztető Tanács plenáris üléseinek és a bizottságoknak a viszonyát, hatáskörük összefüggéseit. Olyan módosítások szükségesek, amelyek ezt az eredetileg szándékolt vágányokra terelik, tudniillik hogy a bizottságok a plenáris ülések szakértői előkészítését lássák el, s a szakértői viták ne terheljék a plenáris ülést.
- 1.3. Az Érdekegyeztető Tanács bizottságai közül a funkciójukat veszítettek megszüntetendők, a hangsúlyos feladatokra újak hozandók létre.
- 1.4. Átgondolandó az Érdekegyeztető Tanács irányítása: megtartandó-e a jelenlegi rotációs soros elnöki rendszer és/vagy állandó elnök szükségeltetik. A megalapozott álláspont kialakítása érdekében az (esetleg) állandó elnök szerepét, jog- és hatáskörét fel kell vázolni.
- 1.5. Rendezni kell az Érdekegyeztető Tanács működtetésének finanszírozási kérdéseit, és tisztázni kell az anyagi eszközök felhasználásának kompetenciáját is. Az Érdekegyeztető Tanács működési feltételeit az állam biztosítja.
- 1.6. Átgondolandó és rendezendő az Érdekegyeztető Tanács Titkárság státusza, működése és feladatai. Meg kell teremteni a titkárság önálló jogi személyiségének feltételeit. Ez történhet kormányrendelettel, illetve miniszteri rendelettel. Ehhez az szükséges, hogy a rendelet a szociális partnerek konszenzusával készüljön el.

2. Az Érdekegyeztető Tanács oldalainak működése és együttműködése

Az Érdekegyeztető Tanács oldalainak működése és együttműködése számos problémát mutat: előfordult, hogy oldalakon belüli nézeteltérések a plenáris ülésen jelentek meg, a jelenlévőknek nem volt megfelelő felhatalmazása, gyakoriak voltak az „ügyrendi” viták stb.

Javaslat:

- 2.1. Biztosítani kell, hogy az Érdekegyeztető Tanács működése előre meghatározott - alapvetően a Kormányéhoz és a törvényhozáséhoz igazodó, de az oldalak önálló tárgyalás kezdeményezési és előterjesztési jogát tiszteletben tartó - munkatervet követhessen.
- 2.2. Az Érdekegyeztető Tanács munkatervének megfelelő működését, az ettől való eltérések kezelését, a plenáris ülések előkészítését a három oldal vezetőinek - a munkavállalói és munkaadói oldalak soros elnökeinek és a MüM politikai államtitkárának - szükség szerinti találkozásai segítsék elő.
- 2.3. A Kormány érdekegyeztetéssel kapcsolatos vezetési (irányítási) feladatai maradjanak a jelenlegi szervezeti keretek között, tehát a MüM-ben; a feladat elvégzéséhez a miniszter - illetve a politikai államtitkár - a megfelelő hatás- és illetékességi körének megerősítésére és kibővítésére van szükség.

2.4. Javítani kell az Érdekegyeztető Tanács munkavállalói és munkaadói oldalán helyet foglaló szervezetek szakmai munkájához szükséges működési feltételeket.

2.5. Meg kell teremteni a feltételeit annak, hogy az Érdekegyeztető Tanács mindhárom oldal számára megfelelő szinten biztosított legyen a gazdasági, munkaügyi és statisztikai informáltság (pl. az Érdekegyeztető Tanács által konszenzussal megbízott független szakértők által készített rendszeres jelentések révén).

3. Az oldalak támogatottsága

Ki kell dolgozni az Érdekegyeztető Tanács oldalaihoz való tartozás kritériumait és rendszerét.

Javaslat:

Biztosítani célszerű, hogy az Érdekegyeztető Tanács oldalainak bizonyítható és kielégítő támogatottsága folyamatosan fennálljon és fennmaradjon.

3.1. Ennek két lehetséges útja van:

„A” alternatíva: az Érdekegyeztető Tanács egyes oldalai maguk állítanak fel a többi oldal számára is láthatóvá tett kritériumokat a támogatottság igazolt bizonyítására.

„B” alternatíva: az Érdekegyeztető Tanács oldalai közösen állapotodnak meg olyan kritériumokban, amelyek háromoldalú megállapodásba, illetve esetleg jogszabályba foglalhatók.

Mindkét esetben szükséges, hogy az igazolt támogatottság a nyilvánosság számára is ismert és átlátható legyen. A cél az oldalak működőképességének javítása, alkalmasabbá tétele megállapodások kötésére és megtartására; nincs szándék tehát egyes szervezetek kirekesztésére az egyeztetésekből.

Olyan kritériumokra van szükség, amelyek alkalmasak a támogatottság minőségileg eltérő formáinak elismerésére.

3.2. Célszerű biztosítani az oldalak nyitottságát, hogy összetételük követhesse a munkavállalói és munkaadói érdekképviseltek körében és támogatottságában végbemenő változásokat.

4. Az Érdekegyeztető Tanács jogosítványai

Ezek, a jelenlegi szabályozás szerint, konzultációsak (véleményezési) és - kisszámú kivételes esetben - egyetértési. Problémát okoz, hogy egyes jogosítványok elavultak, míg mások pontatlanul vannak megfogalmazva, ami számos vita forrása.

Javaslat:

Világosan meg kell fogalmazni az Érdekegyeztető Tanács funkcióit és jogosítványait. Ennek során:

4.1. Tisztázni kell, hogy a Kormány mit vár a háromoldalú érdekegyeztetéstől, ami a kormányzati döntéshozatalban és a törvényalkotásban betöltött szerepét illeti, valamint a szociális partnerek érdekegyeztetéssel kapcsolatos igényeit.

4.2. Pontosítani kell, hogy az Érdekegyeztető Tanácsnak miben van egyetértési és miben konzultációs (egyeztetési, véleménynyilvánítási) jogosítványa.

A gazdasági, szociális kérdésekben a jogosítványok alapvetően konzultációsak, míg a munka világát érintő szabályozás egyes kérdéseiben továbbra is egyetértési.

Az egyetértési jogosítványokban az eddigiekhez képest a munka világának szabályozását illetően lehetnek bővítő elmozdulásra lehetőségek; itt azt kell tisztázni, hogy egyfelől milyen kérdésekben célszerű a Kormány döntéshozatali (törvényjavaslat-tételi) szabadságának korlátozása, másfelől milyen igények merülnek fel a partnerek részéről.

Természetesen a konzultációs jogosítványok is lehetővé teszik megállapodások elérését, amelyet mindenkinek képviselnie kell, ha erre a felekben készség van.

Kiemelt gazdasági kérdésekben a szociális partnerek deklaráltan a megállapodás igényével tárgyalnak.

4.3. Meg kell vizsgálni, hogy a fentiek igényelnek-e módosításokat a jogi szabályozásban és az Alapszabályban.

5. A gazdasági, szociális és munkaügyi érdekegyeztetés

Az Érdekegyeztető Tanácsban gazdasági, szociális és munkaügyi érdekegyeztetés folyik. Ezek természetükből adódóan szorosan összefüggnek, ugyanakkor kapcsolatuk számos működési nehézség forrása: az egyik területen felmerült akadályok nehezítik a másik területen való előrehaladást. Ezért felmerült - intézményes - szétválasztásuk. Zavarokat okozott az érdekegyeztetésre kerülő témák nem megfelelő körülhatárolása is.

Javaslat:

5.1. Az egyeztetendő témák általános megjelölése mellett célszerűnek látszik, hogy az Érdekegyeztető Tanács Alapszabályában (esetleg jogszabályban, ha ilyen elhatározás születik) bizonyos témákat - nem a teljesség igényével - konkrétan felsoroljunk. (Pl. a gazdasági-munkaügyi kérdések említése után az Alapszabályt kiegészítjük a következőkkel: „...így különösen az éves költségvetési törvény, az adótörvények, Munka Törvénykönyve, gazdaságpolitikai koncepciók, programok...” stb.).

5.2. A gazdasági, szociális és munkaügyi érdekegyeztetés együttesét fenntartandónak látjuk: ezt a területek szoros összefüggése indokolja.

5.3. Az érdekegyeztetés szervezeti és működési rendje - a gazdasági, szociális és munkaügyi érdekegyeztetés viszonyának rendezése érdekében - újragondolható, mégpedig:

„A” alternatíva: a mai Érdekegyeztető Tanácsban zajlik mind a gazdasági, szociális, mind a munkaügyi érdekegyeztetés, de ezeken a munkavállalói és munkaadói oldalak egyes érdekcsoportokat megjelenítő tárgyalódelegációi vesznek részt, így például a munkavállalói oldalon a vállalkozási és költségvetési szféra szakszervezeteinek, munkaadói oldalon a nagyvállalatoknak, a szövetkezeteknek, a kisvállalkozóknak a képviselői.

„B” alternatíva: a mai Érdekegyeztető Tanácsban folyik a gazdasági, szociális és munkaügyi érdekegyeztetés a jelenlegi Érdekegyeztető Tanács oldalainak részvételével, a munkaügyi érdekegyeztetésben mindenki részt vesz, de a szervezeteket tekintve eltérő szavazati jogokkal.

„C” alternatíva: a konzultációs jellegű kérdésekben minden, az Érdekegyeztető Tanácsban részt vevő szervezet részt vesz a plenáris tárgyaláson, teljes joggal.

A megállapodás igényével tárgyalt témákban az oldalak által kijelölt (3-5 fős) tárgyalódelegációk tárgyalnak (az oldalon belüli egyeztetésben minden szervezet részt vesz).

A konszenzust igénylő témák tárgyalásakor minden szervezet részt vesz. (Az oldalak belső ügyrendjükben szabályozzák az oldalálláspont kialakításánál a szervezetek támogatottság szerint esetleg eltérő szavazati súlyát, illetve a szükséges szavazati arányt. Ebben az esetben is - az oldalon belül - minden szervezet legalább egy szavazati joggal bír.)

6. Az Érdekegyeztető Tanács szerepe a megállapodásos bérszabályozásban

Az Érdekegyeztető Tanács a megállapodásos bérszabályozás országos intézménye.

Javaslat a továbbfejlesztés érdekében:

6.1. Az Érdekegyeztető Tanács funkciója, hogy tárgyaljon - és ha erre mód van: megállapodásra jusson - a vállalalkozási szféra bérpolitikájáról, illetve konzultáljon a vállalalkozási és a költségvetési szféra bérnövekedésének viszonyáról.

6.2. Fenn kell tartani az Érdekegyeztető Tanács mai jogosítványát a minimálbér meghatározásában.

6.3. Az Érdekegyeztető Tanácsot a fentiekén túl - mentesíteni kell a közszolgálati szféra bérügyeivel kapcsolatos tárgyalásoktól: ezek lefolytatása (az egyes területek bérnövekedéséről, a bértábláról és pótlékokról, a fedezetről stb.) a Költségvetési Intézmények Érdekegyeztető Tanácsa és a Köztisztviselői Érdekegyeztető Fórum funkciója.

6.4. Megfontolandó, hogy a vállalalkozási szféra bérnövekedésére vonatkozó tárgyalásokban „A” alternatíva: szakszervezeti, illetve munkaadói oldalon azok az érdekképviselvek vegyenek részt, amelyek a vállalati bértárgyalásokban részesek;

„B” alternatíva: szakszervezeti, illetve munkaadói oldalon azok az érdekképviselvek vegyenek részt, amelyek a vállalati mellett az ágazati, szakmai és regionális bértárgyalásokban is részesek;

„C” alternatíva: szakszervezeti, illetve munkaadói oldalon azok az érdekképviselvek vegyenek részt, amelyek a vállalati mellett az ágazati, szakmai és regionális bértárgyalásokban is részesek (az oldalegyeztetésben a szakszervezeti, illetve munkaadói oldal valamennyi szervezete részt vesz).

Egy ilyen elmozdulás feltétele a helyzet előzetes tisztázása.

A kollektív ágazati és vállalati megállapodások regisztrációja, illetve nyilvánossá tétele révén világossá tehető az ezekben részes szakszervezeti és munkaadói kör.

(A regisztráció egyébként támpontokat adna a következő pontban megfogalmazott feladat teljesítéséhez is.)

6.5. Meg kell vizsgálni, hogy milyen módon - jogi szabályozással, szolgáltatásokkal stb. - erősíthető meg és mozdítható elő a vállalati, ágazati, szakmai és regionális szintű kollektív (bér-) tárgyalások gyakorlata, és meg kell tenni az ehhez szükséges lépéseket.

7. Az Érdekegyeztető Tanács és a parlament kapcsolata

Még ma sem alakult ki megfelelő kapcsolat az Érdekegyeztető Tanács és a törvényhozó munka között, azaz hogyan jelenjenek meg az Érdekegyeztető Tanács állásfoglalásai a parlament tevékenységében.

Javaslat:

7.1. A törvénytervezetokről az érdekegyeztető fórumokon kialakított állásfoglalást kapják meg az országgyűlési képviselőcsoportok és az érintett parlamenti bizottságok vezetői.

7.2. Az érdekegyeztető fórumokon megtárgyalt témák parlamenti bizottsági vitáin a munkáltatói és a munkavállalói oldal egy-egy képviselője tanácskozási joggal részt vehessen (ha ez a Házsabályba nem illeszthető, akkor az egyes bizottságokkal kötött külön megállapodás alapján).

7.3. A kormányzati, illetve parlamenti előterjesztések írásban tartalmazzák, a parlamenti expozé pedig vázolja az érdekegyeztető fórumok álláspontját.

8. Jogi szabályozás

Az Érdekegyeztető Tanács jogszabályi alapjai hiányoznak, jóllehet egyes funkcióit - jogosítványait - törvények (Mt., Flt.) és megállapodások (Alapszabály) rögzítik. A jogi szabályozás hiánya, illetve a meglévő pontatlansága az elmúlt időszakban maga is a háromoldalú érdekegyeztetés körüli bizonytalanság tényezője és igen sok vita forrása volt.

Javaslat:

8.1. Át kell tekinteni és - amennyiben az előző kérdésekben megállapodás születik - módosítani kell az 1991-es Alapszabályt. Amennyiben ez jogszabályt is érint, gondoskodni kell annak folyamatos karbantartásáról.

8.2. Meg kell vizsgálni, hogy szükséges-e - és ha igen, milyen tartalommal - az érdekegyeztetés jogi szabályozása.

8.3. Rendezni kell a háromoldalú érdekegyeztetés státútumát az alkotmányos politikai intézményrendszerben. Szükséges, hogy az helyet kapjon az alkotmányozás vita alatt álló koncepciójában.

III. A munkamódszer és ütemezés

Az érdekegyeztetés továbbfejlesztésének ügyében az alábbiak szerint célszerű eljárni:

1. előzetes elgondolások kialakítása a Munkaügyi Minisztériumban (március);
2. háttértárgyalások lefolytatása a koncepcióról a munkavállalói és munkaadói érdekképviselőkkel: közös, illetve az érdekképviselők által is támogatott elgondolások kialakítása (legkésőbb március végéig);
3. az érdekegyeztetés továbbfejlesztésének fő irányaira vonatkozó előterjesztés elkészítése, nyilvános vita és megállapodás az Érdekegyeztető Tanács plenáris ülésén (április-május);
4. az előterjesztésben megfogalmazott - és az Érdekegyeztető Tanács által jóváhagyott - fő továbbfejlesztési irányokban a szakértői munkálatok elvégzésére az oldalak 4-4 képviselőjéből ad hoc bizottságot kell létrehozni. Ez a bizottság vizsgálja meg a vázolt alternatívákat, és dolgozza fel a szociális partnerektől érkezett javaslatokat. Ezért:
  - a) a munka jobb koordinálása érdekében az ad hoc bizottság elnökét a kormányzati oldal adja,
  - b) az ad hoc bizottság oldalainak megfelelő felhatalmazással kell rendelkezniük (amennyiben oldalálláspont kialakítása szükséges, úgy az oldalegyeztetést 8 napon belül le kell bonyolítani),
  - c) az ad hoc bizottság szükség szerint - az egyes résztémák kidolgozására - albizottságo(ka)t hozhat létre;
5. az ad hoc bizottság augusztus végéig készíti el az előterjesztést, amelynek tárgyalására szeptemberben kerül sor az Érdekegyeztető Tanács plenáris ülésén.

Érdekegyeztető Tanács Titkársága